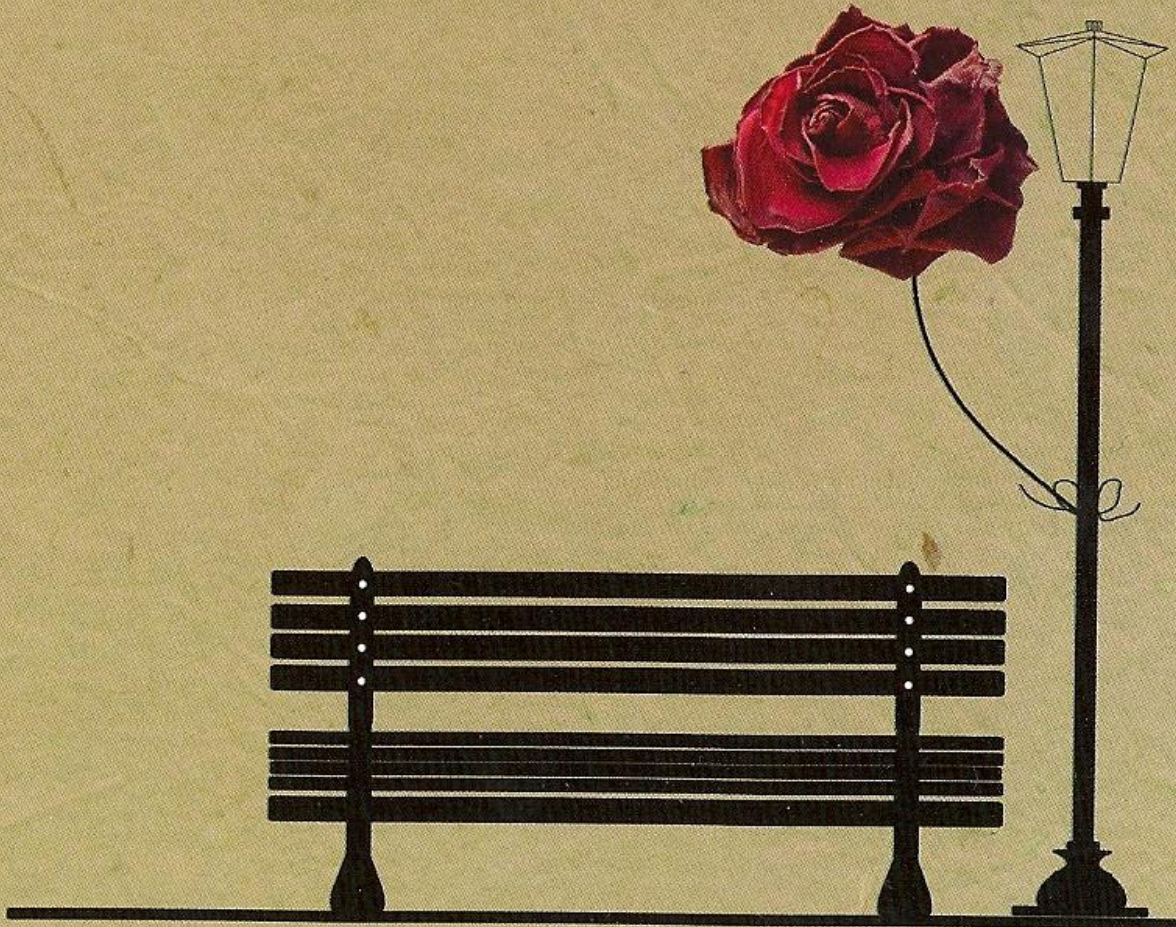

TAYYİB ATMACA

UZUN İNGE
BİR TÜRKÜ

yediharf / şiir

İÇİNDEKİLER

ACIKIRSAN YÜREĞİM HER ÖĞÜN SOFRA SANA	4
SERMAYEMİN TÜMÜNÜ GÖZLERİNE YATIRDIM	5
DİLİME YARALI BİR TÜRKÜ KONDU	6
KAVAKLARIN YELLERİ ESMİYORDU BAŞIMDA	7
İÇİMDEKİ SANCİYİ ÇIKARAMAM DIŞIMA	8
GECEMİ ÜSTÜNE ÇEK YORGAN EYLE	9
KENDİME ÇARPARIM YARALANIRSIN	10
KORKULUK	11
PERVANE	12
ÇETREFİL	13
ANKA	14
AZIK	15
TABİB	16
SAZ YERİNE	17
KAPTAN VE MİÇO	18
ÖMÜR BİR GÜLFİDANI	19
YÂR SERİNCE SOFRAYI	20
BADE	21
GEL SENİNLE YARAMAZLIK YAPALIM	22
YOL EHLİ	24
GÖÇ	25
GÜNEŞ SİZİN DAĞLARIN KUCAĞINDA DOĞUYOR	26
YÜZÜMÜZE BAKARAK İÇİMİZİ KİM OKUR	27
UYAN ARTIK NE OLUR TELEFONUM TİTRESİN	28
UZUN İNCE BİR TÜRKÜ	29
TERSİNDEN OKUMA	30
KÖR PENCERE LÂL DUVAR	31
SES YOLDAŞI	32
HANGİ RESSAM TUVALE DÖKEBİLİR HASRETİ	33
KELİMELER HÂLİMİ ANLATMAYA YETMİYOR	34
SABİR İNCE SANATTIR	35
HANGİ ŞEHRE SİĞİNSAM YAĞMUR ORDA BULUYOR	36
YALNIZLIK KAPIMDA NÖBET TUTUYOR	37
İÇİME ÇARPIYOR SESİMİN AKSİ	38
AĞIR İŞÇİ	39
BENDE KALSIN AYRILIK	40
GEZİNTİ	41
GERİ DÖNSEN KİMSEN YOK YÜRÜSEN YAR ÖTESİ	42
SEN GÖZÜMÜN BEBEĞİ OLDUĞUNU BİLMEZSİN	43
ATMACA AVI	44
GÜLÜ/VERSEN GAMZENE DUDAKLARIM DOKUNUR	45
OTURALIM BİRLİKTE KIYISINA GECENİN	46
GEL SENİNLE BU GECE BİR PERVANE OLALIM	47
BULUTLARIM DOĞURSUN SANA AĞIZ ÇALAYIM	48
İÇİMDEKİ VAVEYLA YARA EDER DİLİMİ	49
MİSAFİR	50
GÜN YÜZÜNE VURANDA ŞÜKÜR EYLE BAHTINA	51
YÜREĞİNİN MEYDANINA ÇIK HAYDİ	52

DUA	53
TATMADIĞIM AYRILIK	54
SEN GEL DEDİN BEN VARDIM KIYISINA HAZAR'IN	55
EKTİM GÖNÜL TARLAMI	56
HAYALİNE SARILSAM TELEFONUM TİTRİYOR	57
ESAS OLAN AŞKTIR GÖNÜL VESİLE	58
İKİNCİ KIRK	59
DİZ VURUP ALNINDAN ÖPTÜM TOPRAĞI	60
SÖZÜ ÖLÇER BİÇERİM YÜREĞİME DAR GELİR	61
GÜZ KAPIMA DAYANDI	62
KOKUN DOLAR ODAMA	63
SÖYLE SENİ NEREYE BELEYEYİM YALNIZLIK	64
AŞINDIRIR DALGALAR GÖNLÜNÜN KIYISINI	65
ZOR ZAMANDA SEVDAYA KUŞANMAKTIR YİĞİTLİK	66
MAZRUFATIM DÖŞ CEBİMDE YAZILI	67
HAYALİNE BAKARAK SAÇLARIMI DÜZLERİM	68
KİM ELİNDEN TUTARAK TOPRAĞIMI GÖSTERİR	70
HAY'DAN GELEN HU'YA GİDER	71
MEYDAN SENİN AT SENİN	72
BAĞIŞLA DİLİMDEN DÖKÜLENLERİ	73
SAZIN İNCE TELİ	74
ANA BU ŞİİR SANA	75
GEÇENİN KÖR VAKTİNDE	76
KONUŞUNCA DİLİMDE TAZE YARA AÇIYOR	77
SABIR ATIM KAN TERLİ	78
YOLCU	79
ÖLÜMLERLE SINANDIK SINANMAMIZ SÜRÜYOR	80
MEKTUP KÜLLERİ	81

ACIKIRSAN YÜREĞİM HER ÖĞÜN SOFRA SANA

Kor ateşle tanıştım yalımdan öte geçtim
Aramızda ten duvar ölümden öte geçtim
Şol Yunusça kovandan balımdan öte geçtim
Fırtınaya tutuldum borandan korkmuyorum

Gөгümün bulutları dösü dolu bir ana
Her damlası iksirden maya çalar bir cana
Acıkırsan her öğün yüreğim sofraya sana
Akli ile doyandan görenden korkmuyorum

Kendi gönül göğümde can kuşum kanat vurur
Kartallardan kaçırım akdoğan kanat vurur
İnsafı kıt avcılar çiftle kanat vurur
Marazla tavlanmadım kırandan korkmuyorum

Yokluklarla sınıandım şükür kapım açıldı
Cahillerle denendim fikir kapım açıldı
Candan özge can geldi hâkir kapım açıldı
Dikişsiz damatlıktan törenden korkmuyorum

SERMAYEMİN TÜMÜNÜ GÖZLERİNE YATIRDIM

Ala gözlüm güz düştü yapraklarım saraldı
Hasretin ağır bastı gen yüreğim daraldı
Bir çingıyla tutuştuk ateşimiz kor oldu
Bu yangının sonunda kül olmaya var mısın

Gece dipsiz bir kuyu uyku nedir yitirdim
Sermayemin tümünü gözlerine yatırdım
Kırpiğimi her seher gözyaşıma batırdım
Bendimizi yıkmaya sel olmaya var mısın

Dudaklarım adına dokununca yanıyor
Almak için rengini her damarım kanıyor
Bakma betim benzime biraz başım dönüyor
Al kanımın renginde gül olmaya var mısın

Sesin yakar telleri kulağımdan öperken
İmrenerek bakarız kuşlar yuva yaparken
Kraliçe arımsın peteğini kaparken
Elvan elvan çiçekten bal olmaya var mısın

Yorgun argın kendine döndüğünde ben varım
Her mevsimim seninle oldu evvel baharım
Hem dünyada ahrette olacaksan ol karım
Özü sözü bir olan kul olmaya var mısın

DİLİME YARALI BİR TÜRKÜ KONDU

Hatlar kilitlendi sesin gelmedi
İçimde bir hüznün treni geçti
Hatıralar yaprak yaprak döküldü
Hiçbir gün bu kadar uzamamıştı
Dilime yaralı bir türkü konu
Sensiz zindan oldu gönül sarayım

İçimde bir hüznün treni geçti
Sen el sallıyordun belli belirsiz
Sesim düğümlendi küçük dilime
Yokluğunu böyle denememiştim
Kara bulut indi gözbebeğime
Yağmuru bu kadar özlememiştim

Hatıralar yaprak yaprak döküldü
Korkuya kapıldım güz geldi sandım
Sanki bir tel koptu gönül sazımdan
Titreyen mızrap mı parmaklarım mı
Gözlerim gün boyu karardı durdu
Başımda dolaştı ölüm meleği

Hiçbir gün bu kadar uzamamıştı
Asumanda turna aramamıştım
Efkâr çek diyorsan al işte efkâr
Gam solu diyorsan bak soluyorum
Bu gün sabah olacak mı bilemem
Senden haber gelecek mi bilemem

Dilime yaralı bir türkü konu
Git dedim gitmedi inat eyledi
Ey rüzgâr sabahtan yola çıksaydın
Yâr saçından bir tel alır gelirdin
Koklayıp kendime gelebilirdim
Yüzüme sürerdim gözüm ışırdı

Sensiz zindan oldu gönül sarayım
Nereye gittiysem hep sana çarptım
Neye dokunduysam ellerim oldun
Can kuşum kafeste boynunu büktü
Bu gurbet ellerde gasgarip kaldım
Yarın hatlar açılır mı bilemem

KAVAKLARIN YELLERİ ESMİYORDU BAŞIMDA

Ben mi seni çağurdım sazı kapıp sen geldin
Kaşlarına kirpiğın gerip bağıım sen deldin
Bir tebessüm eyledin biraz güldün eğlendin
Bir kıvılcım bıraktın harmanımı kül ettin

Kavakların yelleri esmiyordu başımda
Hayal bile etmezdim bu sevdayı düşümde
Taş çıkıyor üç öğün pişirdiğim aşımda
Tepeledin gönlümün sofrasını çul ettin

Geceleri gözümde uyku silah çatmazdı
Has yündendi döşeğim diken gibi batmazdı
Kafesinde can kuşum feryat figan etmezdi
Gözyaşımı bağııma akıtarak yol ettin

İnsan neyden korkarsa başın ona tutarmış
Hal bilmeze söz açıp acı lokma yutarmış
Elleriyle kendini kor ateşe atarmış
Gerdin gönül sazına inleyen bir tel ettin

İÇİMDEKİ SANCİYİ ÇIKARAMAM DIŞIMA

Döş cebimde sevdanın eskizine okurken
Gözlerimi kapardım mevsim bahar olurdu
Geceleri yüzümü yağmurumla yıkarken
Őükrederdim bir kere olmazlarım olurdu

İçimdeki sancıyı çıkaramam dışıma
Hâl dilinden anlayan tabip zaten bulamam
Gözyaşımla yazarım mazrufatım döőüme
Uygun bir zarf ararım posta ile salamam

Savurmayı denerken içimdeki külleri
Bir çingılık ateőü görmezlikten gelmişim
Bindirmeden düzene bağrımdaki telleri
Kor ateőü tutmuşum perdeleri silmişim

Kaçamadım kendimden bir ahuya vuruldum
Canım taktım dışıme taşa verdim yanımı
Yalnızlığın hüznübaz ol tahtına kuruldum
Sebil ettim dünyada bülbüllere kanımı

GECEMİ ÜSTÜNE ÇEK YORGAN EYLE

İçime sevdanın cemresi düştü
Hasretinden kor yağıyor içime
Yollara kar tutmuş umurumda mı
Kollarını iki yana gererek
Gel diyorsun ayaklarım titriyor
Kalbim sıkışıyor başım dönüyor

Karanlık çaldırdı ışıklar söndü
Gözümü kapasam sen yanımdasın
Elimi uzatsam elin elimde
Havayı solusam nefesin gelir
Yüzümü yoklarım saçından bir tel
Rüzgârı peşine takıp getirir

Uyu demek kolay sen uyusana
Saçlarını can aynamda tararken
Kırpıklarım birbirine degecek
Dikenli yatağa uzanacağım
Seni düşlerime çağıracağım
Sırtımı kendime döneceğim ha

Gecemi üstüne çek yorgan eyle
Ayaklarım donmuş önemli değil
Hayaline sarılırim üşümem
Bir kaygın olmasın içimden yana
Sana hastalıktan hâlsiz düşersem
Sabaha öpersin bir şeyim kalmaz

KENDİME ÇARPARIM YARALANIRSIN

Nereye gidersem sen oradasın
Dokunduğum her nesnede elin var
Her sükût sonrası konuşan sensin
Aldığım nefesin yarısı sensin
Canımı hapsettin ten kafesine
De senden öteye çıkar yol var mı

Hasretinle sarhoş oldum körkütük
Kendime çarparım yaralanırsın
Elinden tutarım ellerim yanar
Türkü mü söylerim ağıt mı bilmem
Badeyi sorarsan gözümden içtim
Bağrımdaki saza tel dayanmıyor

Yön yolak kalmadı ortada kaldım
Kendimden öteye gidemiyorum
Kalbim bir antika saate döndü
Dışı gıcır gıcır içini bilmem
Her gün sensizliğe tik tak atarken
Bir gün sensizlikten bozuluverir

KORKULUK

Gök üstümde masmavi gözlerimde bulutlar
Akşam çıkar yıldızlar bende solar umutlar
Yokluğunun yerini doldurur mu mektuplar
Kavuşmadan ayrılık kapımızı çalıyor

Yapamadın bir türlü nefsin ile cengini
Aldın bahar gelmeden al kanımdan rengini
Beni bir korkuluk say buldun ise dengini
Bülbülün ahzarı kendine kâr kalıyor

PERVANE

Her akşam içime bir ateş düşer
Sabaha dek için için yanarım
Ben gel derim sana engel çoğalır
Sen gel dersin bir kararda durmazsın
Sen beyaz bir kuğu olmak istersin
Ben olurum bir ateşe pervane

ÇETREFİL

Yastığının altında sesim titrer her gece
Varlığını saramam yokluğun bir işkence
Karakışta kalmışım yol ararım fikrimce
Yollarımız çetrefil dile kolay gel demek

Bir bülbülün kanıyla iki gül boyanamaz
Korkuyorum kalbimden vuslata dayanamaz
Sen avuttum sanırsın uyursa uyanamaz
Hâllerimiz çetrefil dile kolay öl demek

Sende ömür ilkbahar bende güze varıyor
Yüzüm yağmur kokluyor gözüm bulut arıyor
Her boşlukta gezen taş gelip başım yarıyor
Dillerimiz çetrefil dile kolay gül demek

ANKA

Dolar yalnızlığın kömür gözleri
Sabreyle ey gönül bunlar da geçer
Bazen da avcısın bir ceylan vurur
Tüfek geri teper bu bir kaderdir
Yıkılır kalırsın suyun başına
Ceylan su yerine kanını içer

O Zümrüdüanka sen bir Atmaca
Pençelerin bir serçeyi zor tutar
Başına olmadık iş açmak için
Kanatların kavi kan hızlı değil
Dolanıp dururdun kendi bahçende
Neyineydi yâd ellerde avlanmak

Nereye götürsen dertli başını
Kendine yaslarsın sızın çoğalır
Yağmurların yalnız yüzün ıslatır
İçin şerha şerha su diye çatlar
Yüreğin elinle birlikte titrer
Telefonun tuşlarına dokunsan

Nefsini önüne katarsan hayvan
Arkana katarsan biraz insansın
O zaman biraz da yüreğin olur
Sen üşürken saramazsın elleri
Dünya ki dışından içine sığar
Kanatırsın bağındaki telleri

Yanacaktım yunacaktım güzelce
Aşkta peşrev çekmeyince aşk m'olur
Kaçak güreşmeyi beceremedim
Bu yüreği bir hacamat ettirsem
Yârin kapısına varır dururdum
Çamuruma üfle derdim yeniden

AZIK

Geceleri gel götür uykularla işim yok
Hayallerim sınırlı göreceğim düşün yok
Isırırım sancımı koparacak dişim yok
Yola çıktım azığım yüreğimin içinde

Müptelayım bu aşkın acısına tadına
Nasibimse bir kurban keseceğim adına
Yine yetiş Allah'ım darda kalan dadına
Gözyaşlarım yanıyor çerağımın içinde

TABİB

Yokluğuna sarıldım nerde kaldı varlığın
Yara bilir tabipsen göstersene yârlığın
Bir kolaylık var elbet arkasında zorluğun
Gecem ile gündüzüm birbirine karıştı

SAZ YERİNE

Al bu yreğimi yasla bağrına
Dokun tellerine içini döksün
Ara sıra parmakların dokunsun
Yaralarım belki dağlanabilir
Toprađıma cemre dűşer yeniden
Hayat akar belki damarlarıma

Al bu yreğimi yasla bağrına
Canının içine bir batır ıkar
Sonra salarımla biraz kurula
Hasretinden sırlsıklam olmuşum
Yokluğunu sarıyorum olmuyor
Varlığına dokunmaya korkarım

Al bu yreğimi yasla bağrına
Sıcak nefesini içine eksın
Betine benzine biraz kan gelsin
Sesine kavuşsun bir ün eylesin
eki dűzen versin kendi kendine
Yeniden hayata merhaba desin

KAPTAN VE MİÇO

Kaptan bugün istersen içimize açılsak
Kaç zamandır dilimiz yanaşmadı türküye
Kulağını elinle kapatırdın ya hani
Ha işte o havadan bir kaptırsan dinlesem
Gam dağları tutuşsa bulutları seyretsek
Sonra gelse bulutlar yağmurlarla tanışsak

Sen bilirsin ya kaptan takamızda eskidi
Madem gidek diyorsun kararını vermişsin
Ben seninle nereye istedin de gitmedim
Varsın motor öksürsün ben sağlamım çok şükür
Kaptan yürek rızkımız tez çıksa da tez dönsek
Ya bu deniz kuduruk ya da neyse demeyim

Aman kaptan dikkat et çok kayalık burası
Ummadığın bir kaya bağrımıza çakılır
Bu gün umut yok ise yarını var Allah'ın
Her sefere çıkanda hani derdik ya nasip
Nasiplerden öteye gidip gelen olmamış
Hadi kaptan dönelim yolumuzu gözlerler

Kaptan deniz kabardı su alıyor teknemiz
Yakınlarda bir liman sığınacak koy var mı
Korkmuyorum desem de içim öyle demiyor
Takla atan her dalga biraz daha büyüyor
Tsunami dediğin bundan büyük dalga mı
Kaptan noldu sesine kulaklarım duymuyor

ÖMÜR BİR GÜLFİDANI

Bulutlarla yoldaş olan yağmurlarla kardeş olur
Sancıları emzirenler yalnızlıkla sırdaş olur

Hâl bilenler hâlde değil işler sözleri derine
Ta ezelden yazan yazmış yarınları defterine

Yağmurların yüze yağar her damlası özü boğar
Her karanlık arkasında güneş kız oğlan kız doğar

Ömür ki bir gülfidanı sabah açar akşam solar
Sen zamanı kovalarken zaman başka vakte dalar

Bir rüzgâra kapılmışız savrulursuz yaprak gibi
Gönül yâr mi arıyorsun bulamazsın toprak gibi

YÂR SERİNCE SOFRAYI

Ben ustamdan öğrendim aşk derdiyle hoş derdi
İçine od düşürür zebun eder her merdi

Çırpınırken can kuşu sığmaz olur kafese
Yâr yolları yokuştur kalır nefes nefese

Bir günde dört mevsimi doya doya yaşarsın
Yaşadığın hayata kendin bile şaşarsın

Bir bakarsın vezirsin ya da köle bir anda
Sultan çekip giderse sen kalırsın viranda

Her dikenin dibine kanın damlar gül olur
Yâr serince sofrayı yavan ekmek bal olur

Yar yoluna ömrünü boydan boya serersin
Kırk gün hüznü toplarsın bir gün sevinç derersin

Bir serviste sunulmaz acısıyla tatlısı
Düşlerinde olursun yârin beyaz atlısı

Gözünde yaş bağrında ateşler kor olursa
Nasip alır götürür yâr sana yâr olursa

Sen leylayı ararken bir bakarsın çöl biter
Bahtı tayyib olanın toprağında gül biter

BADE

Saz çalmayı bilseydim bade'm gözden içerdim
Dokununca tellere parmaklarım kanardı
Ya kendimden geçerdim ya türküden geçerdim
Hâl ehlinden gayrisi beni mecnun sanardı

Yâr deyince yüreğim çırpınıyor kuş gibi
Küçük dilim sesimin gırtlığına çöküyor
Yıllar akıp gidiyor hayal gibi düş gibi
Gece esen rüzgârlar yapraklarım döküyor

Saçlarıma yağın kar yarın kütük tutacak
Senden gizli saklı yok gönül bahar diliyor
Körsüğünük ocağım acep ne gün tütecek
Her acıdan yüreğim buruk bir tat alıyor

Hasretinden daraldım ilaçlarım sendedir
Yaramıyor bal yesem ağzım dilim kuruyor
Bu gün için sorarsan canım bu bedendedir
Yalnız ölüm dost gibi yakınımnda duruyor

GEL SENİNLE YARAMAZLIK YAPALIM

Gel seninle yaramazlık yapalım
Bu seferde koca çocuk olalım
Çarşılarda vitrinlere bakalım
Gelinliği sen seç fiyat soralım
Damatlık kravat kundura falan
Harçlıklardan biriktirip alalım

Gel seninle yaramazlık yapalım
Bir ateş kayalım yüreğimize
İçin için tutuşalım güzelce
Sonra parlayalım alev olalım
İki körük olsun nefeslerimiz
Korların üstünde hayat bulalım

Gel senle yaramazlık yapalım
Can kuşuna içirelim gözyaşı
Başından uçursun akli var ise
Yüzü varsa gülsün aynaya bakıp
Şıkıdım şıkıdım oynasın varsın
Kanı fokur fokur kaynasın varsın

Gel seninle yaramazlık yapalım
Sazımızın tellerini kıralım
Sancımızı sancımıza karalım
Fırtına koparak bir kaşık suda
Dalgaların arasına dalalım
Dalgalarım dalgadaşı olalım

Gel seninle yaramazlık yapalım
İçimize karabatak dalalım
Ben seni arayım sen beni ara
Başımızı kayalara çarpalım
Deniz kırmızıya boyansın birden
Arıyalım şu dünyanın kirinden

Gel seninle yaramazlık yapalım
Leylaların kapısına varalım
Mecnun neredeyse haber alalım
Rüzgâr yoksa kumdan evler yapalım
Üstümüzde kuşlar dönsün durmadan
Kendimizden uzaklara çıkalım

Gel seninle yaramazlık yapalım
Hazar çalkalansın biz kuduralım
Aras sana aksın Kür bana aksın
Genceli Nizami gözyaşımızı
Döksün hokkasına bismillah desin
Mecnun kitabını yazsın yeniden

YOL EHLİ

Azığımı bağladım yüreğimin beline
Biliyorum yolculuk meşakkatli olacak
Ayaklarım taşlarla başım gülle yarılır
Taze karlar yağacak saçlarıma yeniden
Sonra bahar gelecek çoğalacak yağmurum
Sırılsıklam bir türkü dudağımı yakacak

Gündüzleri yaramda mor çiçekler açacak
Gece gelip saçını tarayacak yüzümde
Titreyecek ellerim parlayacak gözlerim
Gecenin son vaktinde Leyla selam salacak
İçimdeki Mecnunda garip hâller olacak
Bir ah çekip çölleri katacak birbirine

Yol ehlinin yorganı üstündeki asuman
Topraktandır döşeği siz üşütür sanmayın
Hangi taşa başını yastık diye koyarsa
Kuş tüyüne dönüşür tatlandırır uykuyu
Sabahları dinç kalkar tekrar yola koyulur
Acıktıkça çoğalır belindeki azığı

GÖÇ

Toparlan ey yüreğim dar geliyor bu şehir
Derdimizi bölüşen ne yâren var ne yâr var
Ne kadar da dirensen nasip alır götürür
Yeni yeni insanlar ve yepyeni bir mekân
Ağaçları kuşları çiçekleri selamla
Çünkü onlar hesapsız karşılarlar insanı

GÜNEŞ SİZİN DAĞLARIN KUCAĞINDA DOĞUYOR

Hangi sözün içini doldursam gelmiyorsun
Mektupların kesmiyor yetmiyor telefonun
Çivili bir yatakta dönenip duruyorum
İlk horozlar ötüyor sonra sabah ezanı
Güneş sizin dağların kucağında doğuyor
Gözlerimi yumunca yanımda oluyorsun

Bazen kara bulutlar gözlerime ağıyor
Dudaklarım titriyor dokununca adına
Burda şimşek çakıyor orda yağmur doğuyor
Biter mi bu karakış çıkar mıyım bahara
Dallarına yeniden aşkın suyu yürür mü
Konar mı ellerime bir çift beyaz kelebek

YÜZÜMÜZE BAKARAK İÇİMİZİ KİM OKUR

Hatıralar sarardı vakit geldi dayandı
Ey bulutlar başıma toplanın da gidelim
Kendimize yetecek yağmurumuz kalmadı
Şerha şerha yarıldı gönlümüzün toprağı

Candan özge canlar yok herkes kendi derdinde
Yüzümüze bakarak içimizi kim okur
Sesimizin tınısı kulaklara ne söyler
Bizi gülle kim taşlar başımızı kim yarar

Yollarımda ötüşür türlü bühtan kuşları
Suçumuzu bir kere boynumuza asmışlar
Ne kadar da sakınsak yüzümüzü çamurdan
Herkes bir iz bulmaya çabılıyor gün boyu

Yükümüzü çekmeye gücü yetmez bu şehrin
Belki gönül kuşumuz tekrar dener ötmeyi
Saçımıza yağın kar birden bire kesilir
Birden bire hayata tutunuruz nasipse

UYAN ARTIK NE OLUR TELEFONUM TİTRESİN

Geceleri gözümde uyku firar ediyor
Yüreğime hasretin oturuyor taş gibi
Aylar yıla dönüyor günler geçmek bilmiyor
Her an şimşek çakıyor hayalinden yüzüme
Bir tenhaya çekilir şakır şakır yağarım
Gece sancı emzirir sabah hüzün sağlarım

Senden uzak kalınca tende canım yok gibi
Damarlarım çekilir sanki kanım yok gibi
Sancılarım çoğalır çırpınırım yatakta
İniltimi dört duvar bir de tavan işitir
Pencerenin dili yok kapı halden anlamaz
Fotoğrafın yüzüme baksa da konuşamaz

Uyan artık ne olur telefonum titresin
Sağırlaştı kulağım biraz akıt sesini
Kafesinde can kuşum kanat vursun yeniden
Canıma can yürüsün kanım deli tay olsun
Kırık dökük gönlümü asarmaya gecikme
Daha fazla dayanmaz teklemeye bu kalbim

UZUN İNCE BİR TÜRKÜ

Bağrımızda kor gibi yanar hasret ateşi
Gözümüzün yaşını içimize dökeriz
Aramızda geçişe izin vermez dağlar var
Sen canını yoluma sermiş beni beklersin
Benim elim ayağım prangaya vurulu
Bir kanatlı kuş ile belki sana yeterim

Gözümüzün yaşını içimize dökeriz
İçimizde sevdanın tohumları yeşerir
Sanki yasak meyveyi koparmaya talibiz
Halimize bakarak adımızı çiğnerler
Bilmezler mi defterde yazılanlar okunur
Yazılanı silmeye gücü yetmez insanın

Aramızda geçişe izin vermez dağlar var
Ben yanında yetiştim koca Ferhat ustanın
Bana düşen kazmayı "Huu" diyerek sallamak
Dağ delinir bilemem külünk düşer başıma
Madem sana ulaşmak uzun ince bir iştir
Uzun ince bir türkü söyledikçe uzayan

Sen canını yoluma sermiş beni beklersin
Gözlerimin önünden uyku akar su gibi
Gözlerini kaparsın yağmur biraz durulur
Kalkıp biraz gezersin bir fırtına çevirir
Bir bakarsın saçına hafif hafif kar yağar
Uyanırsın bir sabah için dışın sombahar

Benim elim ayağım prangaya vurulu
Hayaline söylerim içimden geçenleri
Düşündeki sazının telleri ben olurum
Sen oyulmuş erikten ses geliyor sanarsın
Sonra sesin tellerin tınısında kaybolur
Kulağıma dökülür içinin ezgileri

Bir kanatlı kuş ile belki sana yeterim
Ya bu zümrüdükdür ya motorlu bir kuştur
Sen mi beni alırsın yaşadığın şehir mi
Nasibimiz hangisi orasını bilemem
Sözü teslim etmeye mühletimiz olursa
Yuvasını yaparız kalbine Atmacanın

TERSİNDEN OKUMA

Bazen söz tükenir dil dönmez olur
Dolaşır başında gam bulutları
Kendini kendine yaslasan olmaz
Kendinden dışarda dolaşsan olmaz
Eline bir kitap alırsın amma
Kitap seni okur sen seyredersin

KÖR PENCERE LÂL DUVAR

Gel uykumu aparıp ko gözlerin üstüne
Yokluğunda geceler günle eşit oluyor
İkide bir acıkır emzirdiğim sancılar
Pencere kör kapı lâl duvarların dili yok
Hasretini çektikçe sarhoş oldum körkütük
Dolaşırken odamda çarpıyorum kendime

Korkuyorum kalbimden kaldıramaz bu yükü
Her nereye bakarsam orda bana bakarsın
Kime açsam derdimi gülüp geçer bu çağda
Yaşayarak yazılan bir destandır oysa aşk
Sınanmamış ustura üzerinde yürümek
Ve kesmemek bir yanı ve düşmemek aşağı

Kaldırımlar boşaldı şehir daldı uykuya
Bense senle gezerim yüreğimin şehrinde
Gözlerine baktıkça sancılarım azalır
Sular yürür yeniden damarımdan dalıma
Kıpır kıpır içimde hissedirim baharı
Saçlarımdan kar kalkar yaşım iner yirmiye

SES YOLDAŞI

Yıllar akıp gidiyor sürgünlüğüm bitmedi
Hangi şehre taşınısam derdim derya oluyor
Güz dayandı kapıma hâlâ bahar gelmedi
Korkuyorum yâr diye sarılırım toprağa
Boynu bükük sümbüller bırakırım ardından

Gece çözer saçını yataksa yün tarağı
Kirpiklerim uykuya silah çatmış bekliyor
İçimdeki yarayı dağlayacak türkü yok
*"Müneccimle muvakkit ne bilir şeb-i yeldayı
Mübtela-yı gama sor ki geceler kaç saattir"*

Geceleri onaran mimar duyar sesimi
Kısmetimden fazlaya avucumu açmadım
Akşam başım sokacak bu dünyada bir mekan
İçinde ses yoldaşı bir hesapsız tebessüm
Senden sana sığınan bu merhamet zadeye

HANGİ RESSAM TUVALE DÖKEBİLİR HASRETİ

Geceleri kendimden firar ettim kentine
Işığınız sönmüştü karanlıkla boğuştum
Aralasan perdeyi dal budaklı bir ağaç
Kollarımı hasretle pencereye uzatır
Dudak değen o harfin bir şakı sen olursun
Cam kırılır o anda cana taze kan yürür

Sığmaz oldum kentime taşıyorum kendimden
Ve üstelik kendime yaslanmaktan yoruldum
Hangi ressam tuvale dökebilir hasreti
Hangi şair boşluğu sarabilir yâr diye
Hangi insan eliyle çekilen bir fotoğraf
Yakalasin göreyim içimde bir kareyi

Bu nasıl bir işkence kıvrandırır gün boyu
Üzerime tapular bütün bela mülkünü
Ne içimden dışıma anlatırım halimi
Ne halimi içimde saklayacak yerim var
Susuyorum dilimde çoğalıyor yaralar
İçiyorum gözümde hasretin şerbetini

KELİMELER HÂLİMİ ANLATMAYA YETMİYOR

Kış kapımda dururken burca durdu ağaçlar
Dallarına yeniden su yürür mü bilemem
Ban sadece dilerim vermek O'nun şanından
Kapısında beklerim evcenlik eylemen
İster bora estirir ister bulut gönderir
Rahmetiyle yüzümü buluşturur bir anda

Yaram azar sancıdan uyku tutmaz gözümü
Tek kişilik koğuştan farkı yoktur odamın
Gece esner durmadan kitaplarım susarlar
Duvarlar duvar olur sessizliği emerek
Sen yüzüme bakarsın belki gönül aynanda
Kalem düşer elimden söz yapışır tavana

Sizin orda birazdan ezan vurur gökleri
Bu Bilali sedaya kuşlar eşlik ederler
Sonra vakit göstergen uyan diye bağırır
Kalkıp bir çay koyarsın aralarsın perdeyi
Çiçek dökmüş ağaçlar bayramlaşır yüzünle
Pencerene gün konar güne zinde başlarsın

Ey gecenin sahibi her şey sana ayandır
Kelimeleer halimi anlatmaya yetmiyor
İçimdeki sevdanın hamurunu mayala
Ruhumdaki kapıyı aydınlığa arala
Pazar pazar gezerim nasibimi ararım
Terazime ayarla kandırmayım kendimi

SABIR İNCE SANATTIR

Ne kendimden kaçırım ne sen bana gelirsin
Orta yolu olmalı ayrılığın hasretin
Sana selam verse gam çiçek açar dert bende
Bir tel kopar sazından sesin titrer o anda
Buğulanır gözlerin ağrılarını nükseder
Şakır şakır yağmura teslim olur yüzümüz

Sabır ince sanattır bizse aşkta çırağız
Ha deyince efkârdan har solumak kolay mı
Ben düşersen içime sana düşer çıkarmak
Sen düşersen içime rahat nefes alırız
Her zorluğun ardında bir kolaylık var elbet
Sen yeter ki hayatın sınırını zorlama

Her şey yoktan var oldu var olanlar yok olur
Biz hayatı gül gibi koklamayı dileriz
Gülü gülle tartarlar gül alırlar satarlar
Uyanırsın bir sabah bahar gelmiş kapına
Sen de bana ne olur bir tomurcuk gül versen
Akşam sabah koklasak üç beş günlük dünyada

HANGİ ŞEHRE SİĞINSAM YAĞMUR ORDA BULUYOR

Börtü böcek uyandı kuşlar yuva derdinde
Bense yarım parçamı uzaklarda ararım
Yüzümüzden okuyan hâl ehlerinden uzağız
Kimsesizler kimsesi durumumuz ortada
Ayrılığın rüzĖârı bir yaprağa dokunsa
Dallarımız çatırdar damarımız çekilir

Aylar yıla dönüştü dert dışıma taşıyor
Hangi şehre sığinsam yağmur orda buluyor
Sırılsıklam hasreti kurutacak gün gönder
Yürek nasıl avunur hangi sözden hoşlanır
Hangi acı yerini huzur ile bölüşür
İçim dışım yalnızlık libasına büründü

Yol nerde başladı nerde biter kim bilir
Bize düşen menzile can havliyle yürümek
Yorulunca toprağı alnımızla koklamak
Daralınca kalbimiz birbirine yaslarız
Dudağımız kıpırdar kuşlar yere inerler
Avcumuzu açınca havalanır tüm kuşlar

YALNIZLIK KAPIMDA NÖBET TUTUYOR

Gün boyu kabuğa duran yaralar
Sözden etkilenip gece kanıyor
Uykusu gelmiyor gözbebeğimin
Saçlarıma kar yağıyor odamda
Çığ koptu kopacak gam dağlarımda
Kanım damarımda akkor oluyor

Farkında olmadan gün/düz geçiyor
Hasreti uzaktan gece tanıyor
Saçlarını savuruyor yüzüme
Yokluğun sarmaşık oluveriyor
Kalbim sıkışıyor ilacım sende
Seninse başında kavak yelleri

Saate bakarsan şikara geçer
Bir ucu sende mi gece sünüyor
Sen beni kendine çeksen koparım
Bedenim odanın içinde kalır
Ruhum kanatlanır gitme diyemem
Dilimi yutarım susturamazsın

Yalnızlık kapımda nöbet tutuyor
İçime dışıma gece tünüyor
Kelimeler sözcüklere kaçıyor
Beynimde dörtnala atlar koşuyor
Allah'ım günlerdir yağmursuz kaldım
Aynada kendimi tanımıyorum

İÇİME ÇARPIYOR SESİMİN AKSİ

Yaramdan sızan kan içime akar
Canımın derdine düştüm nerdesin
Dudaklarım dişlerimi kemirir
Zaman dar geliyor mekân sıkıyor
İçime çarpıyor sesimin aksi
Şehrinde kayboldum şaştım nerdesin

AĞIR İŞÇİ

Herkesin bir işi var benim işim sen oldun
Ne ağır bir mesai her gün hışım çıkıyor
Geceleri yastığa bırakınca başımı
Uykularım kaçıyor katlanıyor işlerim
Kalkıp biraz yağmurla yıkayınca yüzümü
Dudaklarım kanıyor kamaşıyor dişlerim

Herkes güle sevine dolaşüyor kol kola
Bense senin gölgene basarak yürüyorum
İkide bir elimi koyuyorum kalbime
Canım sanki burnumda foşor foşur akıyor
Adımını küçültsen belki sana çarparım
Kafesinde can kuşun irkilirdi yeniden

Pusu atıp yatarsın aklım ile arama
Uzatırsın elini kafağının ardından
Pare pare bulutlar katar katar turnalar
Üstümüzden geçerler ufukları biçerek
Bense gönül dağının yücesine çıkarım
Yettim diye sesimi asumana salarım

Şeyhim Mecnun öksamı yüreğine fırlatmış
Ben bir esrik dervişim nasibimin peşinde
Yalın ayak baş açık heybemde aşk sadece
Yol boyunca Kerem'in Zühre'nin torunları
Sümbüllerle yolumu kesip selam verirler
Benim işim yürümek beklemekse yâr işi

BENDE KALSIN AYRILIK

Bölüşelim günleri sana kalsın aydınlık
Karanlıkla boğuşmak şairlerin işidir
Yüreğimin kanıyla büyütürüm bu aşkı
Senin için aynamda saçlarını taramak
Ara sıra zülfünü kaşlarına düşürmek
Bir tebessüm eylemek dudağının ucuyla

Diyorsan ki yoruldum bende kalsın ayrılık
Bir gün olsun aklına kolay kolay düşürmem
Gelip geçmem vaktinden tepelemem gölgeni
Sorarlarsa adını yuttum derim çıkarım
Yaşın gençtir kısmetin bir gül gibi açılır
Hatıralar silinir çolçocuğun olunca

GEZİNTİ

Dışarda bahar var ben kışta kaldım
Bir gün kar yağıyor öbür gün yağmur
Nereye gideyim şaşırıdım kaldım
Gezmediğim yer kalmadı içimde

Kütür kütür dişlerimi yiyorum
Dilimin yarası acı vermiyor
Dayadım sırtımı kendi kendime
Korkmuyorum O'ndan başka kimseden

GERİ DÖNSEN KİMSEN YOK YÜRÜSEN YAR ÖTESİ

Kor ateşten bir gömlek yad ellerde yalnızlık
Kime varsan kapıdan buyur etmez içeri
Sen susarsın hâlini kalem söyler kâğıda
Bulutlarla gözlerin dalar koyu sohbeta
Gece uzar horozlar uyanamaz uykudan
Çıtır çıtır ses sesi nasıl yermiş görürsün

Can kazanda kaynarken hasret tüter gözünden
Sarıldıkça kendine biraz daha üşürsün
Gülümsemek istersin gülüşüyle bir gülün
Yâr içinde yaraya tuz alarak zorlatır
Sancılardan dört köşe olmak nasıl olurmuş
Kahkahanın ardından buluşunca yağmurla

Sen kendini dışarda gezdirdiğin sanarsın
Dolaşırsın içinde bir çözenin bulunmaz
Düğüm düğüm hıçkırık boğazına kitlenir
Gözyaşını içersin gelmek için kendine
Bir bakarsın kendinden uzaklara gitmişsin
Geri dönsen kimsen yok yürüsen yar ötesi

SEN GÖZÜMÜN BEBEĞİ OLDUĞUNU BİLMEZSİN

Çırpınıyor yüreğim bir yaralı kuş gibi
Gülümse sen bir kere şakıyacak içini
Yalnızlığı atacak silkelenip üstünden
Şol gönlünün göğünde kanat vurup uçacak
Gözündeki bulutlar boşalacak yüzüne
Yüzümüzde hayatın tomurcuğu açacak

Sen gözümün bebeği olduğunu bilmezsin
Düşlerinde emzirir hayalinde sararsın
Yüreğinde dokuz ay sen taşıdın bu aşkı
Sancılarla uyandın gecenin kör vaktinde
Kaptın gönül sazını baktın akort bozulmuş
Tel tezene karışmış türkü tüter dudağın

Fotoğrafın içimi tabediyor yüzüne
Sen uykunun koynunda sere serpe yatarken
Dudağımı uzatsam bir gül açar gamzende
Nefsim öpmek isterken diken batar ruhuma
Gözlerimi yumarım kokun dolar içime
Hasretinden körkütük sarhoş olur sızarım

Hani gönül diyor ki gecenin son vaktinde
Ara verse rüyaya tuşlara bir dokunsa
Sesi dolsa odaya sessizliğim bozulsa
Hadi canım nolursun uyu dese ne olur
Bebeğimi emzirse biraz ninni söylese
Yarım kalan düşünüyü ben görmeye başlardım

ATMACA AVI

Uyku ile arama sere serpe yatmışsın
Haydi uzan diyorsun kirkit yüzlü yatağa
Kaşlarını çatmışsın kirpiklerin huzursuz
Bak pencere kanadı perde efkâr esiyor
Gözlerimi acıtan sanki Maraş biberi
Uzanırsam yağmurlar kulağıma kaçıyor

Sen kendine uzandın düş kapına dayandı
Ben kendime tutunsam sana zahmet vermesem
Başkasına yük olsam hemen boynum kertilir
Sonra gelir içimde dağı taşı gezerim
Dört açarım gözümü bir el ateş edemem
Sen gözünü yumarak atmaca da avlarsın

GÜLÜ/VERSEN GAMZENE DUDAKLARIM DOKUNUR

Sensizliği titredim yaralı bir kuş gibi
Pare pare bulutlar temaşaya geldiler
Dağdan taştan konuştum turnaları unuttum
Kengerleri savuran yeli sordum güldüler
Ceylanımı sorunca baktılar birbirine
Seslerini ıslatıp bıraktılar yüzüme

Biliyorum o anı sen orada çekerken
Canevimde hissettim kanıyordu yüreğın
Yemek hazır diyordun dudağımı çiğnerken
Kendi yağmur suyundan taze bir çay demleyip
Gel diyordun dilimin yarasını sormadan
Zülfikarın şavkını düşürerek yüzüme

Sen orada düşünde ben uzandım diyorsun
Her zamanki yerinde biliyorum anahtar
Biliyorsun duvarı çatlatmadan girerim
Pencerenin camına dokunduğum olmadı
Sabah gönül aynamda saçlarını tararsın
Gülüversen gamzene dudaklarım dokunur

OTURALIM BİRLİKTE KIYISINA GECENİN

Hayalime oturup uyuyalım diyorsun
Kirpiklerim yolarsın gözlerimi kapasam
Hangi yana yüzümü çevirsem oradasın
Söz dürtersin dilime kelimeler uyanır
Sana petek örerim harıl harıl durmadan
Sen uyurken orada beni yakar nefesin

Aha yatak sağımda aha masa önümde
Keyfimden mi yataktan kalktığımı sanarsın
Hangi yana kolumu uzattıysam baş koydun
Ayağımın altını gıdıkladı ayağın
Bir baktım ki yastığım yılan oldu boynumda
Döşegimse iğneli bir fiçıya dönüştü

Sen hâlbuki gecemi hayırlayıp yatmıştın
Var bunda da bir hayır varsın yansın gözlerim
Bak perdeyi terpeden sizin ora küleği
Şu masamda adına imzalanmış bir kitap
Sürahimin yanında kavanozda mürebben
Ve çantamda uyuyor suretimiz yan yana

Haydi sen de orada yastığımı bir yokla
Baktinkine ben burda sensizlikten ölürüm
Bir şekilde sesini kulağıma yetiştir
Oturalım birlikte kıyısına gecenin
Bas sazını sinene parmakların açılısın
Asumana sesimi salarım sen dinlersin

GEL SENİNLE BU GECE BİR PERVANE OLALIM

Gel seninle bu gece bulutları yayalım
Tanışalım rahmetle derdimizi diyelim
Hangi dağda efkâr var hangi dağda korku yok
Gözümüzle görelim sızımızla duyalım

Gel seninle bu gece aşk atına binelim
Leyla nerde çöl oldu Mecnun nerde kayboldu
Kerem nerde ateşle dans etmeye başladı
Bin terkime vakit geç öğrenelim dönelim

Gel seninle bu gece taze türkü yakalım
İçimizin yangını dilimize börtlesin
Gözümüzün önünde oğul versin anılar
Ruhumuzu şehirden kapıp dağa çıkalım

Gel seninle bu gece bir pervane olalım
Cem evine gidelim şem'e selam duralım
Hay diyelim dönelim Hu diyelim yanalım
Üç beş günlük dünyanın muradını alalım

BULUTLARIM DOĞURSUN SANA AĞIZ ÇALAYIM

Bulutları her sabah sen yaymaya götürsen
Akşamları hepsini teker teker sağardım
Ayrı ayrı süzerdim kaynatırdım kazanda
İster yoğurt çalardım ister kaymak alırdım
Yatırırdım güzelce arasına gönlümü
Gün tepene binmeden azığını salardım

Alıp gitsen uykumu sürme çeksen gözünü
Saçlarını tararken aynan düşse kırılma
Kaşlarını çatarak hesabımı kes desen
Dilaltında tuttuğun kelimeler boşalsa
Zangır zangır titrerken yüreğinin ayağı
Kırpıkların sinirden kişlenir mi sineme

İster isen peşine gündüzü de takayım
Bakarsın ki kendinden uzaklara gidersen
Beni arar gözlerin turnalara bakarak
Birdenbire karşına çıkıverir bir ceylan
Gözbebeğin acıkır emmek ister ceylanı
Ya da avcı kokuyu yüreğinde hisseder

En iyisi sen yine çobanlıkta karar kıl
Yüreğinden geçeni hak olarak vereyim
Bulutlarım doğursun sana ağız çalayım
Yağ basayım küleğe peynir basam cereye
Bunca yıldır ağartım kesilmeden yaşadım
Bulutların döşleri sen yayınca doluyor

İÇİMDEKİ VAVEYLA YARA EDER DİLİMİ

Sen gecenin koynunda sere serpe yatarken
Burda gece yüzüme bakıp bakıp esniyor
Yatağıma uzansam kirpi olur döşeğim
Yılan olur yorganım tortop yatar sinemde
Bütün sivrisinekler taarruza geçerler
Rüzgâr kapar getirir saçlarından kırbacı

Kıracağın ne varsa paraladın başımda
Dökeceğin ne varsa gözlerime doldurdun
Sanki bir şey olmadı sanki canım yanmadı
Gözlerimiz açıkken düş görmedik değil mi
Su mu dövdük havanda taş mı kırdık tavanda
Ecel atı kapıda boşuna mı kişnedi

Pencereni kapını sağlam kapat aman ha
Uçup gider hayalin benden hesap sorarsın
Can kuşuma sözümü geçiremez olurum
Birden bire uçarız yastığına konarız
İkimizde uykuya oracıkta çökeriz
Sürme diye çekeriz geceyi gözlerine

Sözüm geçmez kendime sen aklımda yatarken
Kulağında kurşun var akıtamam sesimi
Yarın sabah aynanda gözlerimi görürsen
Sakın ola telaşa kapılmaya çalışma
Bas git durma işine düdük çalmam peşinden
İçimdeki vaveyla yara eder dilimi

MİSAFİR

Toparlanın bulutlar pare pare gezmeyin
Nerde bor bir yürek var oralara gidelim
Kimin dili dudağı tutuşmuşsa türküyle
Büyümeden yangını söndürmeye gidelim

Kim gecenin koynunda yutuyorsa sesini
Kelimeler dilini ediyorsa hacamat
Yanıyorsa gözleri ışıkları sönükse
Can sanarak camları basabilir döşüne

Döşlerimiz sancıyor sağılalım birlikte
Yüzümüzü rahmete çevirmenin vaktidir
Avcumuzda kuşları yemleyelim güzelce
Verip kanat kanada Hay'dan Hu'ya gidelim

GÜN YÜZÜNE VURANDA ŞÜKÜR EYLE BAHTINA

Her gün taze bir umut yeşeriyor içinde
Sabır nahif bir fidan emek ister bakımı
Yüreğinin teriyle vereceksin suyunu
Toprağını canınla karacaksın gün boyu

Gün yüzüne vuranda şükür eyle bahtına
Havalandır avcunda yemlediğin kuşları
Asumanda dönelim Haydar Haydar diyelim
Can diyende can olmak delikanlı işidir

Yüreğinin önünde oturursun her akşam
İki gözün yoluma şerit çeker durmadan
Yemek yanar kazanda ekmek bekler sofrada
Gelsin artırı Allah'ım diye dua edersin

Hayalimi her gece yüreğinin üstüne
Yatırarak uykuya dalıyorsun bilirim
Bazı günler yastığın ıslanıyor hasretten
Sinen bir saz oluyor dudakların yanıyor

YÜREĞİNİN MEYDANINA ÇIK HAYDİ

Sen beni kendinden dışarda sanma
Kentindeyim sen burada değilsin
Ne ellerin yapışıyor dünyaya
Ne yüreğin kokusunu salıyor
Hapsolmuşsun bir fanusun içine

İstediğin kadar terk et kendini
Sen senden uzağa gidemezsin ki
Kabuk tutmuş sırtındaki yaralar
Tebessümün rengi uçmuş yüzünden
Kar yağdırır saçlarına korkular

Sen kendini alıp getir demiştin
Ben fazladan yüreğimi getirdim
Dedim belki çıkmak ister dağlara
İhtiyacı olur bir Hasan Can'a
Şiire düşürmek isterken tetik

Korku sinmiş insanların yüzüne
Bu şehrin ruhunu işgal etmişler
Bismillah de kuşan kendi kendini
Yüreğinin meydanına çık haydi
Döne döne savaşmazsak aşk olsun

DUA

Aklımızdan geçeni
Ve geçecek olanı
Bilen ve işiten sensin Allahım

İçi gandan göçeni
Gözyaşını içeni
Gören ve gözeten sensin Allahım

Yokluklarla sınayan
İmtihanla deneyen
Sarıp sarmalayan sensin Allahım

Ham sözleri yetiren
Canı cana yetiren
Rızkı alan veren sensin Allahım

Gam başıma toplandı
Dert içime saplandı
Derman sensin tabip sensin Allahım

TATMADIĞIM AYRILIK ÇEKMEDİĞİM HASRET YOK

Birazdan gün dönecek başlayacak yeni gün
Odaları gezerim dağıtırım kendimi
Bir meşgale ararım elim varmaz bir işe
Çay demlerim içemem elim varmaz meyveye
Pişirdiğin yemekler öyle durur dolapta

Evin içi soğudu üşümeye başladım
Nefesinin yerini doldurmuyor petekler
Türkülerle dağlarım içimdeki yarayı
İçimdeki atmaca serçe kadar küçülür
Kırpiklerim geceye silah çatıp beklerken

Tatmadığım ayrılık, çekmediğim hasret yok
Kırkbeş yılı geriye döndürmeye gücüm yok
Bir elimde ayna yok, bir elimde cımbız yok
Bu kalp bir kez teklerse ikincide çalışmaz.
Senin için bu dünya umurumda bilesin

Gündüz çarşı pazarda vakit geçer bir türlü
Ama gece olunca günün boyu uzuyor
Farid Farjad kesmiyor çoğalıyor efkarım
Geçiyorum Kerkük'e "şal sataram bezim yok"
Kelimeler kördüğüm dil lal oldu sözüm yok.

Gel dağıldım toparla hanem harap olmadan
Yokluğunu üstüme yorgan gibi örtemem
Sakın deme yeniden yazalım bu öyküyü
Delikanla geçilen yolları kar kapladı
Akli baştan uçanın olmaz yolu yordamı

SEN GEL DEDİN BEN VARDIM KIYISINA HAZAR'IN

Kaf dağından öteye kanat vurur can kuşum
Ben burada gecenin kıyısında beklerim
Dışarıda ayaz var hastalıksa kapıda
Sensizliği titrerim sarılırım kendime
Emziririm sancıyı kundağına belerim
Hasretini sallarım beşiğinde vuslatın

Kat diyorum derdini hak almadan yayayım
Kulağına varmadan sesim geri dönüyor
Sana gücü yetmeyen yiğitliği neyleyim
Sultanımsan kölenim değilsem gel azat et
Bana göre benim de biraz insan yanımda var
Gölge gibi yanında karaltıya gelemem

Deryalarda bahriydim zamanın bir behrinde
Sen gel dedin ben vardım kıyısına Hazar'ın
Kanatlarım yoruldu sığındım bir kepeze
Pencerenin camına sesim çarptı duymadın
Düşlerini gezdirdin odaların dolusu
Yastığının altında uyuyorken hayalim

Uyan haydi sahurdur orda davul vurmuyor
Yüreğimde ne varsa aynısı var sofranda
Bak emrine amade uşak gibi beklerim
Uyansana sultanım a kurbanı olduğum
Bak horozlar ötüyor gece güne bakıyor
Aç yürekle sevdanın yollarında yürünmez

EKTİM GÖNÜL TARLAMAMI

Gün devrilip horozlar uğurlarken geceyi
Uyku üşür yatakta sensizliği titrerim
Ellerimi uzatsam sensizliğin saçına
İçimdeki yanardağ harlandırır ateşi
Uzanırım gamzene dudağım felç geçirir

Kuşlarımı yemledim asumana uçurdum
Varsın yansın gözlerim hava yağmur kokuyor
Ektim gönül tarlamı tapanladım güzelce
Bana düşen beklemek takdir yüce sultanın
Er geç bir gün biçeriz hasadını sevdanın

HAYALİNE SARILSAM TELEFONUM TİTRİYOR

Gözlerimi yatırıp gözlerinin üstüne
Buyur uyu diyorsun kaşlarını çatarak
Bu nasıl bir davettir evet hayır karışık
Hem orada üşürsün yalnız kızmaz yatağın
Hayaline sarılsam telefonum titriyor

Gel bu gece avcunda uçur bütün kuşları
Bulutları sağalım yüzümüzü yuyalım
Asumanda bir yerde kuşlarımız buluşsun
Alnımıza yazılan yarın bir gün okunur
Kim kendini yiyerek doydu ki biz doyalım

Senin gözün yanıyor benim canım kanıyor
Sanki kaşım altında kirpiklerin yayılır
Gözlerimin bebeği sancılanır durmadan
Aramıza uzanmış uyku bize bakıyor
Sen yatakta üşürsün ben masanın başında

Haydi artık yatalım belki bir düş görürüz
Başımızda esmeye başlar kavak yelleri
Anam babam yanımda zilinize basarız
Kahve yapar gelirsin titreyerek yüreğin
Bismillah der takarız parmağına kızılı

ESAS OLAN AŞKTIR GÖNÜL VESİLE

Gel bana uyku sağ gözlerim yanar
Masanın başında tortop olmuşum
Ne sen gördün bu odayı ömründe
Ne ben merak ettim yattığın yeri
Söyle uyumanın bir şekli var mı

Bazen pencereyi açtığım olur
Kokunu rüzgârlar getirir diye
Ellerimi bırakırım boşluğa
Ola ki saçından bir tel dolanır
Hissederim seni parmaklarımda

Bu gece de geçer geçmeyen ne ki
Tıpkı bahar ömrün geçtiği gibi
Takvimden bir yaprak daha sararır
Saçımızdan bir tel daha beyazlar
Biraz daha ısınırız toprağa

Esas olan aşktır gönül vesile
Yol nerde bitecek orası muhal
Gün olur ki bazen serden geçeriz
Ya da belli olmaz yardan uçarız
İşimiz yürümek menzile doğru

Uykudaysan uyan yemle kuşları
Bundan تنها vakit yok asumanda
Hava boşluğuna takılan olmaz
Doksandokuz kapısı var Kerim'in
Rahmet yüklü bulutlarla dönsünler

İKİNCİ KIRK

Kulağının ağzında davul çalsam duymazsın
Daldın derin uykuya uyanırsan aşk olsun
Hayaline bakarak sallıyorum geceyi
İçin için ağlıyor gözlerimin bebeği

Varsın zaman uzasın sabretmeyi bilirim
Perde baksın yüzüme tavan gülsün hâlime
Saçlarıma kar yağsın yüreğime kor düşsün
Sensizliği içtikçe hararetim yükselsin

Çok şükür ki kendime yaslanmayı öğrendim
Yapraklarım sararmış güz kapıma dayanmış
İki kırkı çıkardım kanım duru akıyor
Nevbaharı düşüme çağırsam getiremem

Keşkelerle işim yok hayat aktı ben baktım
Bir dikenle geçirdim yarısını yaşımın
Bilmem şimdi yeniden su yürür mü dalıma
Kanım kâfi gelir mi bir gülü açtırmaya

DİZ VURUP ALNINDAN ÖPTÜM TOPRAĞI

Ne zaman çıktıysam bulut avına
Göğüme yağmurlar yükledim geldim
Avcumu şükürle yüzüme sürdüm
Diz vurup alnından öptüm toprağı
Elvan türlü çiçek açtı içimde

Göğüme yağmurlar yükledim geldim
Maksadın kendini görmek değil mi
Yüzümü aynadan saymıyor musun
Can diyende sana canım demezse
Kırman için sana yardım ederim

Avcumu şükürle yüzüme sürdüm
İki pınar aktı parmaklarımdan
İçimde ne kadar art niyet varsa
Bozbulanık aktı bıyıklarına
Doğruldu kendimi yokladım yine
Kimsesizler kimsesine yaslandım

Diz vurup alnından öptüm toprağı
Babamın kokusu sindi içime
Biraz daha mayalandı hamurum
Yeniden büründüm ete kemiğe
Anamın düşüne koydum başımı

Elvan türlü çiçek açtı içimde
Pır pır etti yüreğimde can kuşum
Kıpırdadı hayat damarlarımda
Gydim aşkın libasını yeniden
Tiril tiril bir sevdaya soyundum

SÖZÜ ÖLÇER BİÇERİM YÜREĞİME DAR GELİR

Gözlerimden akıttım yastığına uykuyu
Varsın akrep yelkovan kovalamaç oynasın
İnler cinler dışarda çift kale maç yapsınlar
Sen bir düşten bir düşe fasılasız geçe dur

Sözü ölçer biçerim yüreğime dar gelir
Sel zülfikar dilinle hacamatçı olursun
Varsın yanan can olsun katlanırım acıya
Ne sancılar emzirdim bunlar bana dokunmaz

Uykun kaçır olur ya efkâr basar odanı
Kafan eser kendini gezdirmeye çıkarsın
Gözlerime aldanma ara sıra kızarır
Sen gönlünün önüne baka baka yürürsün

Hayaline esnerim kalem döker içimi
Yüreğimi doğradın bak sinemde kor oldu
Kalk hafifçe arala pencereyi sevdiğim
Ben yelleyim sen hisset kebabın kokusunu

GÜZ KAPIMA DAYANDI

Güz kapıma dayandı yapraklarım sarardı
Deli taylar gezmiyor cılgasında kanımın
Bir bu kadar öteyi hayal bile etmedim
Tohumunu taşıyım belimde bir sürgünün
Nasibimde var ise bir toprağa kavuşmak

Kim bilir ki yarının sinesinde ne yatar
Kim aynaya bakınca görür başka birini
Yüzümüzün atlası her gün biraz buruşur
Kendimize yaslanıp uzaklara bakarız
Çektiğimiz oflarla karşı dağlar yıkılmaz

Gözlerimde yaydığım pare pare bulutlar
Gün kızıla dönende sağılmayı beklerler
Bir bakarım saçıma taze karlar yağıyor
Sırtımdaki kamburun varıyorum farkına
Biraz daha dünyadan çekiyorum elimi

Gölge gibi peşimde yalnızlığım yürüdü
Hangi şehre gittiysem sana döktüm derdimi
Sen önümü ışıttın karanlıkta kalmadım
Kimsesizler kimsesi kadirsin sen her şeye
Kış kıyamet geliyor sürgünümü uzatma

KOKUN DOLAR ODAMA

Sen orada uykunun kollarında yatarken
Ben burada geceni bekleyen bir bekçiyim
Varsın yansın gözlerim üşümüşüm ne yazar
Canım tütsün burnumda sen yastığı sararken

Kirpiklerim tavanı delik deşik ediyor
Üzerinde yattığım sanki bir yün tarağı
Hangi yana dönersem saçın değer yüzüme
Kokun dolar içime nefes alıp verirken

Farzedelim uyandın ne gelir ki elinden
Kanatların yokkine uçup bana gelesin
Ben burada gasgarip nasıl boyun bükersem
Sen orada derdini yanağına dökersin

Sen aldırma sevdiğim dal bir düşten bir düşe
Bu gece de bitecek tükenmeyen nekine
Sabah yine aynamda saçlarını tararsın
Dudağının izini bırakırsın yüzüme

SÖYLE SENİ NEREYE BELEYEYİM YALNIZLIK

Sabah hafif parçalı bulutlu bir havada
Bedenimi yanıma alır işe giderim
Bir gün görmek uğruna asumanı tararım
Akşam eve dönerken yüklenirim yağmuru

Söyle seni nereye beleyeyim yalnızlık
Anam babam uzakta kaf dağında nazlı yâr
Gün geceye dönünce yaslanırım kendime
Dört duvarla konuşur tavan ile susarım

Çıkıp gitsem odadan gideceğim yerim yok
Tek başına yaşarım sanki Eskişehir'de
Kalkıp volta vururum yedi çarpı dört oda
Yatak masa ve radyo biz dört ahbap çavuşuz

Ses yoldaşı gerekmiş paylaşmaya hayatı
Susa susa dilimde tüy bitmeye başladı
Ey zamanı mekânı ol deyince olduran
Bu uyuşan ruhumsa beni benle silkele

AŞINDIRIR DALGALAR GÖNLÜNÜN KIYISINI

Nasıl olsa gecene bekleyen bir yârin var
Hayalinle konuşur sense rahat uyursun
Ellerini uzatsa saçlarına uzanmaz
Çeker seni içine sen farkına varmazsın

Gözlerini her akşam uzaklara yatırır
Kemikleri hasretten kireçlenir bir güzel
Aşındırır dalgalar gönlünün kıyısını
Avucunda telefon titrese de duymazsın

Yorgun argın işinden dönebilir her akşam
Kalbi delikanlıdır sığmaz içi içine
Sana yağın karlara siper eder başını
Sense sabah aynada şimşeltirsin kaşını

Kucaklayıp yastığı çek yorganı üstüne
Düş kapını tıklatıp gelecek mi sanırsın
Hâlbuki sen yatakta yâr ayakta ölüyor
Ah bir bunu bilseydin soyunmazdın sevdaya

ZOR ZAMANDA SEVDAYA KUŞANMAKTIR YİĞİTLİK

Hayalime her gece sarıl uyu diyorsun
Bunu dilin söylüyor özün hasret içinde
Kirpiğimden gözüne uykuları sağmadan
Bedenimi yastığa kaldırıp da atamam

Biliyorum günlerin çetelesin tutarsın
Canım yansa burada sen orada duyarsın
Güzeltene tararsın saçlarını yatmadan
Canından can bitecek zamanlara dalarsın

Zor zamanda sevdaya kuşanmaktır yiğitlik
Acılara sineni kalkan ettin bilmem mi
Ömrüm güze girmişken sombahara dönderdin
Senin için dağları Ferhat gibi delmem mi

Kaf dağının ardında olsan bile fark etmez
Can deyince canımda duyuyorum kokunu
Bak sabrımız çiçeğe ha durdu ha duracak
Ko sineme başını düş kapını çalayım

MAZRUFATIM DÖŞ CEBİMDE YAZILI

Gözbebeğin gözlerime beledim
Kirpiklerim başucunda bekliyor
Kazdım yüreğimi öllük eledim
Bir insan uyurken bu kadar güzel
Tomurcuklar açar yüzünde gördüm
Meğer bir başkaymış yâr geceleri

Sokaklar boşaldı ışıklar söndü
Rızk avında dönen kuşlar uyudu
Telefon yerine ben titriyorum
Sinemin üstünde kazan kaynıyor
Sarıms ruhumu yâr geceleri

Ben bir zarfım üzerimde adın var
Mazrufatım döşcebimde yazılı
Senin yazın kul gözüyle okunmaz
Bilemeyiz ne yazıyor fermanda
Ümit edip bekliyorum yarımı
Gönder onu bana yar geceleri

HAYALİNE BAKARAK SAÇLARIMI DÜZLERİM

Fazla uykum olsaydı gözlerine sürerdim
Sabah zinde kalkardın yapışırdın dünyaya
Çocukların çiçekle karşıları kapıdan
Dersin neşe içinde bir solukta biterdi

Hayaline bakarak saçlarımı düzlerim
Kalorifer yanmasın ko üşüsün dizlerim
Varsın iki çıra tek yana dursun gözlerim
Başka türlü ışmaz bu sevdanın yolları

Sensizliği sararım dört duvarın önünde
Yüzü olsa tavanın kikir kikir gülecek
Şimdi sana desem ki gel haftayım yapalım
Bir gözüme koyacak uykuyu çok görürsün

Sen de beni beklesen gecelerin boyunca
Ben de tadın alırdım uykuların doyunca
Merak etme yüzümü yağmurumla yuyunca
Sabah yine erkenden yola revan olurum

YÜZÜM GÜLEÇ DURMUYOR

Sensizliği sineme basıp nasıl yatayım
Tepikledim yorganı yumruk attık yastığa
Bir arpacı kumrusu oldum masa başında
Yüzüm güleç durmuyor omuzlarım kireçli

Hayalime sarılıp derin nefes alırken
Telefonum titriyor üşüyorum burada
Ay gözleri sürmelim dudu dilli sevgilim
Gecenin de hakkı var bölüşelim uykuyu

İnler cinler dışarıda voleybola başladı
Varsam baksam aynaya kızıl grup gözlerim
Kaf dağından gelipte oğurlarsın uykumu
Hır/kızlığın böylesi kayıtlara zor geçer

Ne yapsam da sözümü dinletemem kendime
Buyur otur karşıma ruhun sohbet çekerse
Sen bana bak ben sana susa susa konuşak
Susa susa geceyi sallayalım beşikte

KİM ELİNDEN TUTARAK TOPRAĞIMI GÖSTERİR

Hani burda ansızın emir vaki olursa
Pencerene ruhumun konuştuğunu kim söyler
Kimden beni sorarsın senden başka kimim var
Kimsesizler kimsesi ancak duyar sesini

İzin aldın dedin ki yoldaşımı özledim
Birden bire sesinin kırılacak telleri
Dudakların dışının arasında kalacak
İki pınar akacak gözlerinden içine

Zaman başa dönecek yüzünde bir tebessüm
Asacaksın sinene saz yerine sinemi
Kitabımdan okurken titreyecek dudağın
Uzun ince bir yola çıkacağız birlikte

Baktın sözü kendine geçirmekten bizarsın
Asumanı yararak kafdağını aşarak
Kapıp geldin kendini görmek için gözünle
Kim elinden tutarak toprağımı gösterir

HAY'DAN GELEN HU'YA GİDER

Yine çile ısdarına oturduk
Her derde bir düğüm çalak sürmelim
Kafdağı'nda lale sümbül getirdik
Koklayıp ağlayıp gülek sürmelim

Önümüzde bente döner dereler
Düşman dursun dost dilleri yaralar
Kapımıza bad-ı saba aralar
Korkarım hast'eder külek sürmelim

Çekilmiş yüzlere ten rengi perde
Mert sanıp kapıyı açtık namerde
Bu sürgün dünyada bu gavur yerde
De bu derdi kimle bölek sürmelim

Kötülüğün mektebine gitmedik
Bile bile haram lokma yutmadık
Mevki makam için takla atmadık
Ya hinliği nasıl bilek sürmelim

Gel hadi sırtını sırtıma daya
Uçsun avcumuzda kuşlar semaya
Hay'dan geldik yine gideriz Hu'ya
Varsın döne dursun felek sürmelim.

MEYDAN SENİN AT SENİN

Yâr zülfikar dilini çıkar artık kınından
Biçilmeyi bekliyor yetirdiğim sözlerim
Vicdanının zırhını kuşanmana gerek yok
Gözlerinden öteyi görebilmez gözlerim

Meydan senin at senin vur ki şanın yücelsin
Yüreğimin burcunda dalgalansın bayrağın
Sağ kalırsam cefanı çektirmeye esir al
Ölür isem kanımla sulanmalı toprağın

BAĞIŞLA DİLİMDEN DÖKÜLENLERİ

Gel uykumu gözlerine beleyim
Düşünde ninniler söyleyim sana
Hangi yana dönsen sar hayalimi

Beni burda sıtma tutmuş ne çıkar
Sensizliği öksürürüm hastayım
Kalbimin ilacı dün sende kalmış

Uzansam saçların döver yüzünü
Tavan sessizliği dolar gözüme
Yastığım yağmurun altında kalır

Sakın ha uyanıp arayım deme
Canımla canını sarayım deme
Susarak hacamat ettim dilimi

Yarın gün doğar mı akşam olur mu
Nerelerde gezer efkâr derecem
Can kuşum tenimde kanat vurur mu

Bütün zamanların ezel sahibi
İçimden geçenler söze gelmiyor
Bağışla dilimden dökülenleri

SAZIN İNCE TELİ

Sazın ince teline dokunuyor yalnızlık
Dudağından öpüyor ses sukûtu usulca
Üç tomurcuk dökmüştü gül ağacın bir zaman
Biri döndü aslına ikisi çok uzakta

Say ki yeni hayata tutunmaya başladın
Can deyince canandan ötelere seslendin
Yokluklarla sınandın gülüp geçtin varlığa
Yüzündeki tebessüm yitirmedi rengini

Yüreğinle yürüdün korkuların üstüne
Rütbeleri çiğnedin payelere tükürdün
Ekmeğini yiyenler bıçak vurdu sofrana
Ali'ce bir edayla gülüp geçtin aşk olsun

Ey Asyalı ozanım can ömercan duruşlum
Kapımızda örklü at ne vakt kişner bilinmez
Yarın hesap gününde şahit gerek olursa
Kâtiplere adımını çekinmeden söylersin

ANA BU ŐİR SANA

Kar üstüne kar yağdı saçlarıma ay ana
Şimdi tespih çekersin gözlerinde bulutlar
Dudakların kıpırdar beni hayal edersin
Biliyorum Şu anda çarpıyorum kalbinde

Ne yapalım kader bu elimizden ne gelir
Sen orada ben burda yaşıyoruz gasgarip
Yüreğinde dokuz dert dokuzu da ayrı dert
İkimizin gücü de gözyaşına yetiyor

Korkum her gün büyüyor yanımda hiç kimsem yok
Peşin alıp koymuşsun patıskanı sandığa
Haydi artık avcunda kuşlarını salıver
Yüreğimle öpeyim ayağını ay ana

GEÇENİN KÖR VAKTİNDE

Cemre düştü havaya güz kapıya dayandı
Susa susa içimde çiçek açtı yaralar
Yarın bir gün ellerin konuverse elime
Su yürür mü bilemem dallarına gönlümün

Daha dün bir hayalin kanadında uçarken
İnanasım gelmiyor ben mi deldim bu dağı
Yüreğimin terini akıtarak gözümden
Bisutuna adını nakış nakış işleyen

Hayalime sarılıp sen orada uyurken
Ben burada geceni beklemeye alıştım
Canım çeker sesini öpmek geçer içimden
Düşlerini bölmeye parmaklarım yanaşmaz

Gecenin kör vaktinde sensizliği esnerim
Kalkar volta atarım bahçesinde içimin
Saçlarımdan kâğıda hafif hafif kar yağar
Kalemimden boşalır pare pare bulutlar

Ey gecenin mimarı sen işçini bilirsin
Benim işim külüngü Huu diyerek sallamak
Her şey senin elinde yâr başında dururum
Kavuşmadan külüngü sen düşürme başıma

KONUŞUNCA DİLİMDE TAZE YARA AÇIYOR

Uykundan bir parça ver gözlerime süreyim
Yüreğimin sızısı belki biraz azalır
Belki bir düş görürüm düşlerinden habersiz
Bulutların yüzüne kapatırım perdeyi

Günler bir bir soluyor bahçesinde ömrümün
Bahar gelip geçiyor kıpırtı yok içimde
Konuşunca dilimde taze yara açıyor
Susuyorum çatlıyor dudaklarım sükuttan

Hayatı bir gül gibi koklamayı diledim
Kimsesizler kimsesi arzuhalim ortada
Yıllar hızlı geçiyor hayat bazen yoruyor
Borçlarımdan biraz sil "en sevgili" adına

SABIR ATIM KAN TERLİ

Çocuk gibi asıldım gecelerin döşüne
Yalnızlığı sorarım ağızım burnum sensizlik
Bekliyorum ki düşün tetik gibi gözlerim
Kırpiklerim çatılsın karanlığın koynuna

Ayağını dayadın eyasına uykunun
Aralasan kapıyı düşlerine dadanmam
Belki öper geçerim kaşlarının altından
Ya da koku sürerim dudağından yüzüme

Bu kaçınıcı gecenin devrilişi üstüme
Sana gidip gelişim kayboluşum kendimden
Boynu bükük sözlerin asılışı dilimde
Beni bana kaptıran dişlisinde hayatın

Sabır atım kan terli yürek anaç atmaca
Asumanda yiterim sen yanımda olmasan
Geleceksen gel artık ateş düştü harmana
Yangınımı söndürmek gözlerine düşecek

YOLCU

Gözlerimi yollara bekçi diktim yıllardır
Ne gelen var ne giden ama benim işim bu
Ne küsmeye hakkım var ne de sitem etmeye
Bekliyorum yılmadan usanmadan geceyi

Mecnun geçmiş bu yoldan Leyla düşü kurarak
Ferhat bakmış Şirin'e omzunda bir yükle
Toz dumana katarak geçmiş beyaz atlılar
Kaç humanın çığılığı yankılanmış dağlarda

Nasıl geçti bunca yıl nasıl geldi kemal yaş
Sombaharı beklerken güz kapıma dayandı
Hangi vakit bahtımda nevrüz açar bilemem
Çeker miyim içime kokusunu vuslatın

Bekliyorum işim bu kavşağında gecenin
Susuyorum çatlıyor dudaklarım hasretten
Biliyorum bir vakit konacaksın dalıma
Damarımdan belime sular sökün edecek

ÖLÜMLERLE SINANDIK SINANMAMIZ SÜRÜYOR

Yürek teri dökmeden vuslat olmaz demiştim
İşte elim ayağım işte dilin dudağın
Korkuların üstüne yağmur olup yağmanın
Mutluluğun üstüne kartal gibi ağmanın
Can diyende petekte sözü dilde sağmanın
Vakti geldi çok şükür erdim Hamd'ın tadına

Kim ne derse ko desin bisutunu deldik ya
Ölümlerle sınıandık sınıanmamız sürüyor
Sabrın acı meyvesi olgunlaşır zamanla
Yüreğini serende yüreğimin üstüne
Gürül gürül akacak önümüzde bir hayat
Tomurcuğa duracak dalımızda çiçekler

Alnımıza yazılan bir kaderi yaşarız
Nasip bizi burada bir araya getirdi
Bunu kime anlatsak anlamazlar bilirim
Kul ne kadar bilirse bir o kadar yanılır
Biz Allah'dan diledik herden bize yâr oldu
Yarı yolda bırakmaz darda kalan kulları.

MEKTUP KÜLLERİ

Sensizliği denedim birkaç saat boyunca
Kafesinde can kuşum parçaladı telleri
Figan etti durmadan elim kolum bağlandı
Gözlerini kör etti mektupların külleri